

godt som aldrig Brug for Konsulen. Denne Afgift er i det Hele nu meget trykkende. For Dampskibene er den gennemsnitlig 2 Kr. pr. Tons om Aaret. Heri er der siden 1867 flet den Lempelse, at et Skib der i Aarets Løb tre Gange har været i samme Havn, er fri for Afgifter de øvrige Gange det kommer der i Resten af Aaret. Men det er jo væsentlig kun eet eneste bestemt stort Dampskibsfelskab, som høfter nogen Gavn heraf — for Seilskibene hænder det vel jagtens saa godt som aldrig, at de skulde komme mere end 3 Gange i eet Aar i samme Havn — og dette Selskab har jo yderligere i det Forslag, som er kommet til os fra Landsthinget, faaet den Fordel, at der er taget Hensyn til den nye aabnede Rute i Middelhavet, idet den nævnte Bestemmelse er udvidet til at gjælde ogsaa paa den anden Side af Kap Finisterre. — Byrden er, som jeg nævnedes, for Dampskibene ca. 2 Kr. pr. Ton om Aaret, eller omtrent $\frac{1}{2}$ pCt. af Skibets Værdi, og der er jo under de nuværende trykkede Forhold mange Dampskibe, som næppe Aaret igjennem tjene $\frac{1}{2}$ pCt. af deres Værdi. Og tage vi Seilskibene, som gaa i udenrigt Fart, og vi ikke beregne deres Konsulatgebyr procentvis efter Skibets bogførte Værdi, men efter den Værdi, som Skibet virkelig repræsenterer i Handel og Vandel — og det er jo desværre saaledes, at Skibe af Mellemstørrelse, som ere bogførte og byggede for 6—7 Aar siden, og den Gang har kostet ca. 80,000 Kr., nu ses at blive folgte for 18—20,000 Kr. — komme vi til, at et saadant Skib hyppig betaler aarlig i Konsulatgebyr 4—5 pCt. af sin virkelige Værdi. Vore Skibsførere mene nu, at disse Konsulatgebyrer ikke ere nødvendige, for at vi i det Hele taget kan holde Konsuler omkring paa de forskjellige Steder. Ser man efter i Statskalenderen, hvor alle vore Konsuler og Vicekonsuler ere opførte, vil man finde, at der er Konsuler paa omtrent 600 Steder. I 1886 blev efter de Dplysninger, som have foreligget Landsthingsudvalget, af disse Steder kun 302 gjæstede af danske Skibe, og af disse 302 har igjen 215, altsaa et rent forsvindende Antal, været gjæstet af over 30 Skibe i et Aar. Gebyret paa de øvrige Steder har altsaa været aldeles uden Betydning for Konsulerne, medens der omvendt er enkelte Havne, hvor Konsulerne gennem deres Gebyrer have opnaaet en ganske overordentlig stor, særlig i Forhold til deres Arbejde meget betydelig Vøn, f. Ex. i Hull 20,000 Kr., i St. Petersborg ca. 18,000 Kr. og i London 10,000 Kr. Vi have altsaa 600 Steder, hvor vi have Konsuler, og deraf kunne de 300 saa godt som slet ikke paaregne

Gebyr. Det er altsaa ikke for at faae Fortjeneste gennem Konsulatgebyrer, at Folk mange Steder ville være Konsuler, men af ganske andre Grunde. Der er f. Ex. mange Danske, som have bosat sig i Udlandet og som føle en Være og Tilfredsstillelse i derude i det fremmede Land at kunne, og der er adskillige Fremmede, som af andre Grunde gjerne vil have en Konsultitel. Vi kjende det herhjemme fra, der er jo mange Stater repræsenterede her af Konsuler, som der ikke kan være Tale om, nogenfinde ville se en Smule Gebyr. De amerikanske Fristater i Mellemamerika, Argentina, Haiti osv., har jo Konsuler her. Og disse kunne ikke have modtaget denne Bestilling af Hensyn til Gebyrerne, eftersom de aldrig nogenfinde vil faae Leilighed til at have noget Gebyr. Et saadant Konsulat søges for Positionens Skyld; det er en smuk Titel at have. Naar Konsulatskiltet staar over Døren, viser det allerede paa Forhaand, at her boer et af de store grundfæstede Firmaer. Og saa er der Uniformen. Det siges, at særlig den danske Konsuluniform skal være ganske overordentlig smuk, hvilket er naturligt, thi vi have jo altid haft en vis Faible for Uniformer. Der er altsaa en smuk Uniform og navnlig en trekantet Hat, som saa ofte stikker saa mange i Vinene. Alle den slags Ting ville vist være tilstrækkelige til, at vi altid kunne faae Konsuler, dygtige og repræsentable Kræfter overalt, hvor det virkelig er nødvendigt at have Konsuler, og Skibene behøve ikke af det Hensyn i mindste Maade at bære disse store tyngende Byrder, som nu hvile paa dem, ligesaa lidt som Staten behøver at overtage de Vonninger, som Konsulerne vilde miste, naar man gif til en langt betydeligere Nedsettelse i Konsulatgebyrerne end her foreslaaet. Nu har Landsthingets Udvalg ganske vist, som ogsaa fremhævet af den sidste erede Taler, sat en meget væsentlig Tilføjning til, nemlig Nedsettelse til det Halve for Seilskibe paa denne Side Finisterre, og jeg tror at hvis denne Tilføjning ikke var kommen til i Landsthinget, vilde der ikke have kunnet være Tale om, at det høie Thing her vilde kunne gaa ind paa Lovforslaget, saaledes som det forelaa fra Regjeringens Haand. Men endda, selv efter denne væsentlige Indskrænkning, er det saa, at vore Konsulatsgifter staa betydelig høiere end vore Naboers. Tysterne betale kun $1\frac{1}{2}$ Pf. pr. Ton og naar de komme anden — ikke som her fjerde — Gang i en Havn, betale de kun $1\frac{1}{4}$ Pf. England har, saa vidt jeg veed, endogsaa den Bestemmelse, at alle mindre Skibe, betale simpelthen den ubetydelige Afgift af 2 Kr., altsaa ikke efter Tons. — En af Lovforslagets Mangler